

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **R.O.**
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2017, č. j. MSK 4169/2017, ve věci
jiného správního deliktu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu v pondělí dne 20. 3. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný zamítl pro opožděnost jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 6. 2016, č.j. SMO/243504/16/DSČ/Krp. Žalobce nesouhlasí se

Shodu s prvopisem potvrzuje

závěrem žalovaného, že jeho odvolání je opožděné. Nezpochybnil závěry žalovaného o okamžiku doručení rozhodnutí

správního orgánu I. stupně (1. 7. 2016) ani o podání odvolání v poslední den odvolací lhůty (18. 7. 2016) emailem bez elektronického podpisu a taktéž potvrdil, že toto odvolání ze dne 18. 7. 2016 bylo třeba potvrdit či doplnit podle § 37 odst. 4 zákona číslo 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) do 25. 7. 2016. Nesouhlasil však s napadeným rozhodnutím v tom, že odvolání kvalifikovaně doplnil až 26. 7. 2016, tj. den po lhůtě. V rámci žalobních bodů namítl, že již dne 25. 7. 2016 zaslal jeho tehdejší zástupce správnímu orgánu I. stupně podání emailem podepsané uznávaným elektronickým podpisem, které sice omylem označil jako odpor, ale jeho skutečným záměrem bylo kvalifikovaně potvrdit odvolání ze dne 18. 7. 2016. Žalovaný měl jeho podání posoudit podle obsahu, jak vyplývá z § 37 odst. 1 správního řádu, případně postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu a vyzvat žalobce k odstranění rozporů. Žalobce v žalobě dále tvrdil, že jeho zástupce zaslal dne 25. 7. 2016 správnímu orgánu I. stupně ještě další dva e-maily podepsané uznávaným elektronickým podpisem shodného obsahu nadepsané „Odvolání R. O.“, kterými rovněž potvrzoval odvolání ze dne 18. 7. 2016. Tyto e-maily předcházely podání označenému jako „odpor“, ale ani v jednom případě nepřišlo žalobci potvrzení o jejich přijetí. Proto poslal z jiného e-mailu třetí podání, které - jak již uvedl - omylem označil jako odpor. Teprve následně žalobce zjistil, že server správního orgánu I. stupně odmítl jeho první dva e-maily ze dne 25. 7. 2016 přijmout z důvodu nenalezení domény. K prokázání tohoto tvrzení žalobce doložil listiny označené jako nedoručka, ze kterých má podle žalobce vyplývat, že přestože se obě jeho elektronická podání dostala do dispozice elektronické podatelny správního orgánu I. stupně, server je odmítl přijmout a dále printscreeny odeslaných zpráv, kterými prokazoval, že tato podání byla podepsána uznávaným elektronickým podpisem. Žalobce namítl, že závada na podatelně správního orgánu I. stupně mu nemůže jít k tíži.

2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve shodě se žalobcem tvrdil okamžik doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně zmocněnci žalobce dne 1. 7. 2016, lhůtu pro podání odvolání do 18. 7. 2016, jakož i podání odvolání zástupcem žalobce e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu v poslední den odvolací lhůty. Toto odvolání bylo nutné podle žalovaného do 25. 7. 2016 doplnit písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem. V poslední den této lhůty žalobce skutečně zaslal správnímu orgánu I. stupně elektronické podání podepsané uznávaným elektronickým podpisem, toto podání však bylo odlišné od podaného odvolání a nelze jej proto považovat za jeho doplnění. Teprve 26. 7. 2016, tedy již po lhůtě, odeslal žalobce poštou podání, které obsahově odpovídalo původnímu odvolání ze dne 18. 7. 2016. K tvrzení o předchozích pokusech o doručení doplnění odvolání ze dne 25. 7. 2016 žalovaný uvedl, že žádné takové podání není na podatelně správního orgánu I. stupně evidováno ani ten den nebyl zaznamenán žádný výpadek elektronické pošty.
3. Krajský soud po zjištění, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného zmocněnci žalobce stanovené v § 72 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), že je přípustná a projednatelná, přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení které

Shodu s prvopisem potvrzuje

předcházelo jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

4. Ve věci soud nařídil na 14. března 2018 ústní jednání, kterého se zúčastnil pouze žalovaný (pověřený zaměstnanec) a ten setrval na dosavadních tvrzeních. Žalobce ani jeho zástupce se k jednání nedostavili, aniž by svoji neúčast omluvili, přestože měli doručení vykázáno. Soud proto jednal v nepřítomnosti žalující strany.
5. Z obsahu spisu správního orgánu I. stupně sp. zn. S-SMO/124550/15/DSČ (dále jen „správní spis“) soud zjistil, že správní orgán I. stupně příkazem ze dne 16. 6. 2015 zahájil vůči žalobci správní řízení o správním deliktu podle § 125f odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 3 zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Žalobce udělil pro zastupování v tomto správním řízení plnou moc společnosti Fleet Control, s.r.o. Ve věci rozhodl správní orgán I. stupně dne 28. 6. 2016 a rozhodnutí doručil zmocněnci žalobce dne 1. 7. 2016. Dne 18. 7. 2016 podal zmocněnec žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání datované stejným dnem, a to elektronicky z emailové adresy x, které nebylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem. Pro účely tohoto rozsudku soud považuje za vhodné uvést celý text tohoto odvolání založeného na č. l. 68 a 69 správního spisu: *„Dobrý den, v nadepsané věci podáváme odvolání do vydaného rozhodnutí. Žádáme o stanovení přiměřené lhůty k doplnění odvolání v návaznosti na potřebné studium spisu. Žádáme o poskytnutí kopie podstatných částí spisu (protokolu o ústním jednání a kopií provedených listinných důkazů) a zaslání cestou datové schránky; nevyhoví-li správní orgán této žádosti, pak žádáme o sdělení, kterého dne se můžeme osobně dostavit za účelem převzetí této kopie. O stanovení lhůty k podání odvolání žádáme tak, aby tato byla v minimální délce 14 dnů a počala plynout dnem doručení požadovaných listinných podkladů pro vypracování odvolání. Zastáváme názor, že tato lhůta je přiměřená, neboť správní řád lhůtu pro doplnění odvolání nestanoví a nejbližší procesní právní předpis, tj. soudní řád správní, stanoví pro doplnění kasační stížnosti lhůtu jednoho měsíce. V případě nutnosti osobního převzetí kopie žádáme o vyhotovení kompletní kopie spisu z důvodu procesní ekonomie, abychom eliminovali nutnost realizace dalšího výjezdu ke správnímu orgánu. Dále žádáme o sdělení, které osoby se budou podílet na rozhodování o odvolání. Žádáme správní orgán, abychom byli vyrozuměni, ke kterému dni bude (byl) spis předán odvolacímu orgánu k rozhodnutí. Děkuje“*. Dne 25. 7. 2016 v 23:44:14 hodin odeslal zmocněnec žalobce správnímu orgánu I. stupně e-mail z adresy X podepsaný uznávaným elektronickým podpisem, který obsahoval podání datované 14. 6. 2016 a nadepsané jako „odpor“ (č. l. 59 – 60 správního spisu), v němž uvedl doslovně: *„Dobrý den, v nadepsané věci podáváme odpor. Žádáme o sdělení jmen všech oprávněných úředních osob ve věci, za účelem posouzení případného vznesení námítky podjatosti*. Po porovnání tohoto odporu ze dne 14. 6. 2016 s odvoláním ze dne 18. 7. 2016 soud zjistil, že se jedná o obsahově zcela odlišná podání. Dne 26. 7. 2016 pak zástupce žalobce odeslal správnímu orgánu I. stupně poštou odvolání obsahově shodné s odvoláním doručeným elektronicky dne 18. 7. 2016. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že jej pro opožděnost zamítl s odůvodněním, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 1. 7. 2016, odvolací lhůta uplynula dne 18. 7. 2016, v poslední den odvolací lhůty podal žalobce odvolání emailem bez

uznávaného elektronického podpisu, které bylo třeba doplnit ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu do 25. 7. 2016, což žalobce neučinil a teprve po uplynutí 5 denní lhůty podal dne 26. 7. 2016 na poště písemnou verzi téhož odvolání. Z obsahu spisu žalovaného soud nad rámec obsahu spisu správního orgánu I. stupně nic dalšího nezjistil (ve spise žalovaného jsou pouze duplicitně zařazeny listiny z odvolacího správního řízení), vyjma data doručení napadeného rozhodnutí tehdejšímu zmocněnci žalobce dne 19. 1. 2017, které je podstatné pro posouzení včasnosti žaloby.

6. Soud doplnil dokazování žalobcem navrženými a předloženými listinami označenými jako nedoručinka, podle kterých byla tehdejšímu zmocněnci žalobce zaslána dne 30. 7. 2016 zpráva o vrácení nedoručených zpráv, které měly být dne 25. 7. 2016 v 20:00:54 a v 22:39:35 hodin zaslány z elektronické adresy x na elektronickou adresu posta@ostrava.cz. Oproti tomu soud neprováděl k důkazu navržené printscreeny odeslaných zpráv, které měly prokázat, že uvedená podání žalobce ze dne 25. 7. 2016 byla podepsána uznávaným elektronickým podpisem, protože (jak bude podrobněji vyloženo v rámci právního hodnocení) závěr o odeslání předmětných zpráv žalobcem elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem správnímu orgánu I. stupně dne 25. 7. 2016, který měl být těmito listinami prokázán, není pro rozhodnutí soudu významný.
7. Po právním posouzení věci v mezích žalobních bodů soud dospěl k závěru, že žaloba důvodná není. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí o zamítnutí opožděného odvolání podle § 92 odst. 1 věty první správního řádu. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z procesního hlediska, zda bylo odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, sp. zn. 2 As 53/2007, dostupný na www.nssoud.cz). Pro právní posouzení věci ve výše uvedeném rozsahu jsou rozhodující ustanovení § 83 odst. 1 věty první správního řádu, podle kterého činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí a dále ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu ve znění účinném v době, kdy žalobce sporné odvolání podával (červenec 2016), tj. do 18. 9. 2016 (do novely správního řádu provedené zákonem číslo 298/2016 Sb.), které upravovalo způsob podání účastníka ke správnímu orgánu ve správním řízení (speciální právní úpravu ve vztahu ke způsobu podávání odvolání správní řád neobsahuje) následovně: *„Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.“* Z uvedeného je zřejmé, že správní řád stanovil v rozhodné době pro podání účastníka vůči správnímu orgánu 3 kvalifikované (privilegované) formy podání (elektronickému podání s uznávaným elektronickým podpisem je v soudní praxi kladeno naroveň podání do datové schránky) a dále další formy podání, včetně elektronické bez použití uznávaného elektronického podpisu, které však bylo třeba ve lhůtě 5 dnů potvrdit či doplnit některým ze způsobů určených pro kvalifikovanou formu podání. Pouze v případě včasného potvrzení či doplnění lze k podáním učiněným ostatními (nepřilegovanými) formami přihlížet, a to s účinky ke

dni původního podání. Pro úplnost soud dodává, že po 18. 9. 2016 nedošlo po věcné stránce k žádné změně ohledně způsobu podání účastníka ke správnímu orgánu, pouze ustanovení o elektronických podáních jsou pro všechna soudní i správní řízení upravena jednotně v zákoně číslo 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, aniž by se cokoliv měnilo na požadavku uznávaného elektronického podpisu při elektronickém podání účastníka. Ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu je pak třeba vykládat ve spojení s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, podle kterého pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována mimo jiné tehdy, je-li poslední den lhůty podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence.

8. Ze skutečností, které jsou právně významné pro posouzení včasnosti odvolání žalobce, nebyl mezi účastníky sporný skutkový stav do 18. 7. 2016, proto soud vyšel z nezpochybněných skutkových závěrů žalovaného, podle kterých předmětné rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno do datové schránky jeho zmocněnce dne 1. 7. 2016, 15denní odvolací lhůta uplynula dne 18. 7. 2016 a žalobce podal v poslední den odvolací lhůty prostřednictvím zmocněnce odvolání z téhož dne, a to elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu. Žalobce v rámci žalobních bodů dále nevznášel námitky proti závěrům žalovaného o nutnosti potvrdit či doplnit toto odvolání ze dne 18. 7. 2014 ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu do 5 dnů písemně, ústně do protokolu nebo v elektronické podobě s uznávaným elektronickým podpisem, že lhůta pro toto potvrzení uplynula dne 25. 7. 2016, že zástupce žalobce v poslední den lhůty správnímu orgánu I. stupně odeslal email podepsaný uznávaným elektronickým podpisem obsahující podání nadepsané jako „odpor“ a že k poštovní přepravě předal žalobce odvolání až dne 26. 7. 2016. Pro posouzení včasnosti či opožděnosti odvolání žalobce ze dne 18. 7. 2016 podaného týž den elektronicky bez uznávaného elektronického podpisu je tak rozhodující, zda žalobce toto odvolání řádně doplnil či potvrdil do 25. 7. 2016 některým ze způsobů uvedených v § 37 odst. 4 větě první správního řádu, protože pouze v takovém případě

by bylo možné považovat jeho odvolání za včas podané s právními účinky již ke dni 18. 7. 2016, tj. k poslednímu dni odvolací lhůty. Otázka řádného a včasného potvrzení či doplnění odvolání ze dne 18. 7. 2016 zůstala mezi účastníky sporná. Žalobce v rámci žalobních bodů tvrdil celkem tři způsoby, kterými měl odvolání ze dne 18. 7. 2016 potvrdit (doplnit). Konkrétně se mělo jednat o 3 elektronická podání odeslaná správnímu orgánu I. stupně dne 25. 7. 2016.

9. K prvním dvěma podáním, která měla podle žalobce potvrzovat jeho odvolání ze dne 18. 7. 2016, žalobce tvrdil, že je jeho tehdejší zmocněnec zaslal správnímu orgánu I. stupně dne 25. 7. 2016 (tj. v poslední den lhůty), a to emailem podepsaným uznávaným elektronickým podpisem, server správního orgánu I. stupně je však odmítl přijmout, což zjistil až 30. 7. 2016. K tomuto žalobnímu bodu soud předně uvádí, že uvedená podání nejsou součástí správního spisu, přičemž i z důkazů navržených žalobcem (nedoručenek) vyplývá, že správnímu orgánu I. stupně nebyla doručena. I kdyby se tedy jednalo o pravé listiny a žalobce vskutku tvrzená odvolání dne 25. 7. 2016 správnímu orgánu I. stupně zasílal, je z provedených důkazů zřejmé, že správní orgán tato podání neobdržel. Rozhodovací praxe správních soudů je již dlouhodobě ustálená v závěru, že na rozdíl od poštovních zásilek není u elektronických zpráv určených správnímu orgánu rozhodné jejich odeslání, ale až doručení na elektronickou podatelnu správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015 – 32, dostupný na www.nssoud.cz), k čemuž v posuzované věci nedošlo. Judikatura správních soudů připouští z uvedeného pravidla pro doručování prostřednictvím emailu výjimky jen v případech zvláštního zřetele hodných, např. při zjevně svévolném nastavení spamového filtru či blacklistu správním orgánem, tj. pokud by správní orgán blokoval podání z různých emailových adres zjevně za účelem vyhnout se příjmu podání. V projednávané věci nic takového nebylo žalobcem v rámci žalobních bodů tvrzeno, naopak sám žalobce zdůvodnil nedoručení zpráv závadou elektronické podatelny a navíc je z obsahu správního spisu zřejmé, že v jiných případech se mu z různých elektronických adres doručovat dařilo. Neobstojí ani námitky žalobce, podle kterých mu nemůže jít k tíži údajná závada na elektronické podatelně. Jednak z obsahu spisu žádná závada na elektronické podatelně nevyplývá, ale žalobce především nese nepříznivé následky toho, jakým způsobem činil vůči správnímu orgánu svá podání. V této souvislosti lze odkázat na závěry opakovaně zdůrazňované Nejvyšším správním soudem, podle kterých je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí v řízení procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 8 Afs 55/2008 – 70 nebo ze dne 29. 11. 2017, č. j. 1 As 214/2017 – 32, oba dostupné na www.nssoud.cz) s tím, že má na výběr, zda využije některou z klasických metod doručování, kterými jsou poštovní podání a podání prostřednictvím datové schránky, či zda zvolí některý z neformálních způsobů komunikace jako je právě email. Pokud tak učiní, musí mít na paměti, že s takovými metodami mohou být spojena určitá rizika a že v případě, kdy doručení jeho podání se stane sporným, nebude požívat výhod, které poskytují klasické způsoby doručování. Přestože tehdejší zmocněnec žalobce coby právnická osoba nepochybně disponuje datovou schránkou a podle obsahu spisu též uznávaným elektronickým podpisem, zvolil v projednávané věci vždy v posledních dnech lhůty nejméně spolehlivý způsob podání, který je zejména v případě nepodepsaného odvolání ze dne 18. 7. 2016 těžko pochopitelný, proto žalobce musí nést nepříznivé následky tohoto riskantního jednání jeho zmocněnce. Lze tedy uzavřít, že činí-li účastník podání vůči správnímu orgánu elektronicky, je na něm, aby doložil, že podání správnímu orgánu skutečně došlo, což žalobce v případě dvou tvrzených elektronických podání ze dne 25. 7. 2016 nejen, že neprokázal, naopak i ze samotných žalobních tvrzení a důkazů vyplývá, že k doručení správnímu orgánu nedošlo a že se tvrzená podání do dispoziční sféry správního orgánu I. stupně ani nedostala. To byl také důvod, proč soud neprovedl k důkazu printscreeny odeslaných zpráv, které žalobce navrhoval k prokázání odeslání zpráv a jejich řádného podpisu, což však s ohledem na výše uvedené není rozhodující. Pro nadbytečnost soud neprováděl k důkazu ani zprávu z elektronické podatelny správního

orgánu I. stupně, kterou žalovaný předložil k prokázání svého tvrzení o tom, že tvrzená podání žalobce nebyla dne 25. 7. 2016 na elektronickou podatelnu správního orgánu I. stupně doručena, protože k tomuto závěru jsou již dostačující důkazy provedené k návrhu žalobce (nedoručenky).

10. V dalším žalobním bodě žalobce namítal, že odvolání doplnil „také“ elektronickým podáním doručeným na elektronickou podatelnu správního orgánu I. stupně dne 25. 7. 2016 a protestoval proti postupu žalovaného, který k tomuto podání nepřihlížel jako k doplnění či potvrzení jeho odvolání ze dne 18. 7. 2016 ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Krajský soud posoudil argumentaci žalobce uvedenou v tomto žalobním bodě a

shledal ji rovněž nedůvodnou. Krajský soud připomíná skutkový závěr, podle kterého toto elektronické podání odeslané správnímu orgánu I. stupně dne 25. 7. 2016 nadepsané jako „odpor“ bylo sice na rozdíl od předchozích správnímu orgánu I. stupně doručeno a bylo také podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, ale obsahově se jednalo o jiné podání než odvolání ze dne 18. 7. 2016, které mělo konvalidovat. Krajský soud nemá pochybnosti o tom, že doplnění či potvrzení podání ve smyslu § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu musí být shodného obsahu jako podání, které je tímto způsobem doplňováno, či potvrzováno. V projednávané věci se přitom obě listiny od sebe nelišily pouze označením, jak tvrdil žalobce (odpor místo odvolání), ale také datem (14. 6. 2016 x 18. 7. 2016) a obsahem. Pro zjištění rozdíly nelze na odpor žalobce (jeho zmocněnce) ze dne 14. 6. 2016 odeslaný a doručený správnímu orgánu I. stupně dne 25. 7. 2016 nahlížet jako na konvalidaci jeho odvolání ze dne 18. 7. 2016.

11. Ve shodě se žalovaným tak soud uzavírá, že odvolání odeslané zmocněncem žalobce elektronicky v poslední den odvolací lhůty 18. 7. 2016 nebylo podáno některým z přípustných (kvalifikovaných) způsobů uvedených v § 37 odst. 4 větě první správního řádu, ani nebylo v zákonem stanovené 5 denní lhůtě některou z kvalifikovaných forem podání potvrzeno či doplněno, proto nemá žádné právní účinky a nelze k němu přihlížet. Odvolání odeslané poštou dne 26. 7. 2016 již bylo sice podáno způsobem podle § 37 odst. 1 věty první správního řádu a bylo obsahově shodné s odvoláním ze dne 18. 7. 2016, protože však bylo odesláno po uplynutí 5 denní lhůty, nelze na něj nahlížet jako na konvalidaci odvolání ze dne 18. 7. 2016 spojenou se zachováním odvolací lhůty, nýbrž jako na samostatné podání se samostatnými právními účinky. Účinky podání tohoto odvolání lze v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu vztáhnout až ke dni 26. 7. 2016, kdy byla zásilka obsahující odvolání předána k poštovní přepravě a adresována správnímu orgánu I. stupně, což je již po uplynutí odvolací lhůty, proto žalovaný odvolání žalobce správně zamítl jako opožděné. Z uvedených důvodů krajský soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jí zamítl.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 14. března 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje